

Mál nr. 336/2015
M og
vátryggingafélagið V vegna slysaliðar fjölskyldutryggingar.

Bætur fyrir tímabundinn missi starfsorku vegna slyss 4. febrúar 2015.

Gögn.

1. Málskot móttakið 8. september 2015 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 14. september 2015, ásamt gögnum, þ.á.m. tjónstilkynningu, upplýsingum um tekjur og læknisfræðileg gögn.
3. Tölvupóstur M dags. 10. október 2015.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M féll á göngu í Fífunni í Kópavogi og hlaut líkamstjón, nánar tiltekið á hægri hendi. Leitaði M á bráðamóttöku Landspítala Háskólasjúkrahúss um 10 dögum síðar og var þar greindur með tognun á þumli og var meðhöndlaður með þumalspelku. Í tjónstilkynningu segist M hafa verið óvinnufær frá slysdegi. M fór fram á greiðslu dagpeninga úr slysalið fjölskyldutryggingar sinnar vegna þeirrar óvinnufærni. M telur að hann hafi haft fulla starfsorku í hendi fyrir slysið og að það sé ekki hægt að leggja starfsorkuskerðingu vegna veikinda hans til grundvallar við mat á rétti til bóta úr fjölskyldutryggingu hans. M lýsir vandlega samskiptum sínum við starfsmenn V og gagnrýnir upplýsingagjöf og túlkun félagsins vegna máls hans.

V hefur ekki fallist á að skilyrði séu til greiðslu dagpeninga. Vísar V þar til gr. 22 í vátryggingarskilmálum fjölskyldutryggingar M þar sem komi fram að V bæti ekki tímabundinn starfsorkumissi sem er minni en 50% af óskertri starfsorku. V vísar til

þeirra læknisfræðilegu gagna sem liggja fyrir í málinu og að þar komi fram að M hafi verið óvinnufær vegna veikinda frá árinu 2010 og vegna þess fengið greiddan örorkulífeyri bæði frá almannatryggingum og lífeyrissjóði. Verði því ekki hægt að sjá að umrætt slys hafi skert starfsorku hans um meira en 50% þar sem hún hafi verið fullskert fyrir slysið.

Álit.

Í frítímaslysatryggingu fjölskyldutryggingar er ákvæði í 22. gr. vátryggingarskilmála sem veitir rétt til greiðslu dagpeninga vegna tímabundins missi starfsorku. Við mat á því hvernig túlka á orðið starfsorka í þessu samhengi verður að líta til þess að um er að ræða hugtak sem sett er fram í stöðluðum vátryggingarskilmálum sem V semur einhliða. Í sömu vátryggingarskilmálum eru einnig ákvæði um bætur fyrir varanlegs líkamstjóns í 21. en við mat á slíku tjóni er vísað til taflna örorkunefndar um miskastig. Þegar þessi ákvæði eru lesin saman verður að telja að við mat á starfsorku verði að leggja til grundvallar læknisfræðilegt mat. Í málinu liggja fyrir læknisfræðileg gögn sem styðja að M hafi ekki fyrir slysið 4. febrúar sl. getað sinnt störfum á almennum vinnumarkaði. Ekki liggja hins vegar fyrir sambærileg gögn um getu M til annarra starfa, t.d. heimilisstarfa. Með hliðsjón af víðtækum áhrifum veikinda M, eins og þeim er lýst í gögnum málsins, verður ekki séð að slysið hafi leitt til þess að hann hafi misst meira en 50% af starfsorku sinni og þannig uppfyllt 22. gr. vátryggingarskilmála V. Verður því ekki fallist á að skilyrði séu til greiðslu dagpeninga fyrir tímabundinn missi starfsorku.

Niðurstaða.

M ekki á rétt á bótum úr fjölskyldutryggingu hjá V.

Reykjavík 27. október 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.